

Sygn. akt IV U 626/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lutego 2015r. w S.

odwołania M. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 kwietnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonej M. F. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku.

Sygn. akt IV U 626/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 kwietnia 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. F. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionej Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 07.04.2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła M. F. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że od dzieciństwa jest chora na epilepsję. Zdiagnozowano, że jej choroba jest lekooporna, ma napady padaczkowe praktycznie codziennie, jest pod stałą opieką poradni specjalistycznej a jej stan zdrowia ciągle się pogarsza (odwołanie k. 1-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 07.04.2014 r. która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni M. F. dnia 27 grudnia 2013 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek - akta organu rentowego). W momencie składania niniejszego wniosku M. F. miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 stycznia 2014 r. na podstawie decyzji z dnia 08.02.2011 r. (decyzja k. 148 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 10 lutego 2014 r. ustalił, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 10.02.2014 r. k.167 akt organu rentowego). Decyzją z dnia 26 lutego 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k. 168 akt rentowych). M. F. wniosła sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k.169 akt organu rentowego).

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawczyni skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 07.04.2014 r. ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 07.04.2014r. k.172 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 28 kwietnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. uchylił decyzję z dnia 26 lutego 2014 r. znak: (...)oraz odmówił wnioskodawczyni M. F. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 28.04.2014 r. k. 24 akt organu rentowego).

Biegły lekarz sądowy – specjalista neurolog w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u M. F. padaczkę lekooporną z częstymi napadami i stwierdził, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy od dnia 1 lutego 2014 r. do 31.12.2015 r. Ubezpieczona systematycznie leczy się u neurologa i ma wykonywane kontrolne badania neuroobrazowe. Napady padaczkowe występują u ubezpieczonej minimum kilka razy w tygodniu, co wynika z załączonej dokumentacji medycznej, co upośledza jej zdolność do podjęcia zatrudnienia. Stan zdrowia ubezpieczonej mając na uwadze dokumentację medyczną i przeprowadzony wywiad nie uległ poprawie w stosunku do badania z dnia 19.01.2011 r., będącego podstawą przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31.01.2014 r. (opinia k. 12).

Ubezpieczona M. F. ma (...), wykształcenie średnie, z wykształcenia jest technikiem ekonomistą, a wykonywała zawód asystentki stomatologicznej (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni M. F. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawczyni istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego lekarza neurologa dała podstawy do stwierdzenia, że ubezpieczona w dalszym ciągu tj. od dnia 1 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. jest częściowo niezdolna do pracy. Biegły lekarz neurolog po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i przeprowadzeniu badania ubezpieczonej rozpoznał u ubezpieczonej padaczkę lekooporną z częstymi napadami. Stwierdził, ponadto, że z załączonej dokumentacji medycznej wynika, że napady padaczkowe u ubezpieczonej występują co najmniej kilka razy w tygodniu co powoduje jej niezdolność do pracy. Stwierdzono ponadto, że stan zdrowia ubezpieczonej nie uległ poprawie w stosunku do ostatniego badania lekarskiego będącego podstawą do przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31.01.2014 r., na co wskazuje dokumentacja lekarska (opinia k. 12 i 20). Mając na uwadze kwalifikacje ubezpieczonej nie budzi wątpliwości, iż bardzo częste napady padaczkowe powodują, iż nie jest ona zdolna do wykonywania pracy biurowej zgodnie z wykształceniem (technik ekonomista) czy też pracy asystentki stomatologicznej. Opinia biegłej nie została podważona przez żadną ze stron procesu. W określonym przez Sąd terminie 14 dni od doręczenia opinii nie wpłynęły zastrzeżenia do opinii od organu rentowego. Wobec powyższego należy uznać, że rozpoznanie postawione przez biegłą oraz jej wnioski odnośnie dalszej częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonej są bezsporne.

Analizując przedmiotową opinię biegłej Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarza specjalistę, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawczyni i jej badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyte uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została zakwestionowana przez ubezpieczoną i organ rentowy. Wobec tego, że opinia biegłego neurologa jest wystarczająca do merytorycznego rozpoznania niniejszej sprawy Sąd oddalił wniosek ubezpieczonej o dopuszczenie dowodu z opinii psychiatry i lekarza medycyny pracy.

Wobec udowodnienia przez ubezpieczoną przesłanki niezdolności do pracy wymienionej w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz spełnieniu pozostałych przesłanek wymienionych w pkt 2 i 3 wskazanego art. 57 ust. 1 prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01 lutego 2014 r. do 31 grudnia 2015 r.